

Relvastu Naiselikkusega

Ma usun, et loomise alguses olid Eeva ilu ja naiselik vägi nii täiuslikud, et need muutsid ta üsna vastupandamatuks. Täiuslik naine täiuslikus maailmas. Ja ometi juhtis ta oma abikaasa vaele teele. Miks? Ma usun, et ta ise arvas, et annab oma mehele head, turvalist nõu.

Miks pakkus Eeva Aadamale õuna?

...sest saatan meelitas ta õuna sööma lubadusega, et ta saab olema niisama tark kui Jumal (1 Moos.3:6). Huvitav, et saatan suutis meelitada naist, tegelikult öeldes: "kui sa järgid mind - kuradit - siis sa saad niisama targaks kui on Jumal." Kui me mõtleme sellele, on see absurdne, kuid see on täpselt see, mida kurat lubas naisele ja naine läks selle lõksu... vaatamata sellele, et Jumal oli tema *juba* loonud Oma näo järele - Enda sarnaseks.

Naiste pilt naistest on sageli nii moondunud ja vääristunud. Me ei tea, kes me oleme. Me ei tea, mis on meie tugevused ja milles on meie jõud. Me ei näe ennast, kui lahendust, kui õnnistust selles maailmas, vaid sageli me näeme ennast - naist - kui probleemi ning me otsime lahendust väljastpoolt, meestelt.

Ja samas oli see Jumal Ise, kes ütles, et mehel ei ole hea üksi olla, tal on vaja kaaslast, et teda täiendada ning tugevdada. Naine loodi selleks, et mehe nõrkused saaksid kaetud selle imelise olevuse poolt ning nad koos oleksid tugevamad kui üksi.

Maailm on aga andnud pildi naisest kui nõrgemast, julgustades naisi end tõestama oma õiguste eest võideldes, võrgutades või asendades mehi, selleks, et saada tagasi osa oma tugevusest; kuid *püüa muuta mehed nõrgaks, ei ole muutnud naisi tugevaks*.

Ajakirjade esikaaned lubavad naistele võimu manipuleerimise, kontrollimise ja võrgutamise läbi. Kerge on uskuda, et naiste võim peitubki võrgutamises ja sensuaalsuses, kontrollimises ja manipuleerimises, kuid tõde on, et need "relvad" on röövinud kogu naiseliku väe ja ilu. Uskudes saatana valesid, on naised vahetanud välja oma tõelised relvad selle vastu, millel puudub vägi.

Olles täielikus segaduses, julgustab meie kultuur mehi leidma endast naiselikku poolt. Samal ajal õpetatakse naisi olema rohkem agressiivsed ja mehelikud oma lähenemisviisis elule. Meestelt jätkuvalt nõutakse suuremat tundlikkust ja relvitust. Samal ajal julgustatakse naistel end külmemaks ja karmimaks muuta. Segaduses olevad religioonid jällegi julgustavad naisi maha panema kogu oma isiksuse ja väärtuse ning alistama oma identiteedi uuesti mehele... ja ometi oli see Jumal Ise, kes ütles, et naine ei saa jääda peidetuks mehe sisse, ta peab välja tulema, et anda oma hääl, oma panus selles maailmas.

Lääne kultuur püüab mõlemat poolt - nii meest kui naist - muuta rohkem üksteise sarnaseks. Kuid püüdes liigutada kumbagi poolt keskpunktile lähemale, kaotavad mõlemad pooled oma ainulaadse väe ja tugevuse ning liiguvad mingi ebamäärase halli varjundi suunas. Kui see

juhtub, on mõlemad pooled nõrgendatud ja mitte keegi ei ole tõeliselt julgustatud kasvama. See on vaenlane, kes juhib seda mängu ning sellest ei tule välja ühtegi võitjat.

Jumal lõi algusest peale naise ja mehe kaas-valitsejateks ja kaas-pärijateks. Meil tuleb saada tagasi tõeline ilmutus naisest. Kelleks Jumal on meid loonud. Aadama esmane reaktsioon, kui Jumal talle naise kinkis, oli „**Vau!**” (Uus Elava Piibli tõlge) ... Jumal oli naise nii imeliseks loonud!

Naise ja mehe definitsioonid

Websteri sõnaraamat defineerib termini *mees*, kui isiku, kes kannab X ja Y kromosoomide paari raku keskmes. See tähendab, et sugu on DNA küsimus ning see ei muutu ka siis, kui väliskesta muudetakse. Mehi kirjeldatakse veel iseloomujoontega nagu *tugevus, otsekoheusus, julgus ja viljastamine*. *Mehel on võime viljastada, kuid mitte lapsi kanda*.

Termin *naine* kirjeldab sõnaraamat kui isikut, kellel on kaks X kromosoomi raku keskmes. Veel ütleb sõnaraamat, et naisele või tüdrukule sobib: naiselik ilu, naiselik riietus..." jätkates iseloomujoontega nagu *tundlikkus, õrnus, graatsia, kannatlikkus, tundlikkus tujude suhtes ning täiskasvanud isik, kes on võimeline lapsi ilma tooma*.

Need definitsioonid koheselt näitavad seda, et naine ja mees sõltuvad üksteisest ning neid ei saa omavahel ära vahetada. Kuigi mees on võimeline viljastama ning andma alguse elule, ei ole ta võimeline seda last oma ihus kandma ega ka mitte ilma tooma. Selleks vajab ta naist. Samuti, kuigi naine on võimeline last oma ihus kandma ning ta ilma tooma, ei ole ta võimeline andma algust uuele elule, ilma mehe kaasabita.

Need definitsioonid toovad esile mõned küsimused. Kas ainult mehed saavad olla tugevad? Kas mehed ei ole üldse õrnad? Loomulikult võivad ka naised olla tugevad, nõndasamuti nagu mehed võivad olla õrnad. Kuid need ei ole nende peamised iseloomujooned. Mehed on tuntud oma julguse ja otsekoheuse poolest, nõndasamuti nagu **naised on tuntud oma graatsia ja kannatlikkuse poolest. Graatsia on defineeritud kui elegantsus, ilu ning kuju ja liikumise pehmus, ka võime kohaneda ja andestada ning olla armuline ja heasüdamlik**. Kõik need definitsioonid sobivad Jumala Sõna kirjeldustega naisest.

Naistele on antud eriline oskus kuulata oma südant, samuti kuulda nende südameid, kes on nende lähedal. Naisel on eriline intuitsioon. Piiskop Keith Butler räägib väga ilusti naise kohta. See mees on mõistnud MIKS naine loodi ja MIKS Jumal ütles, et mehel ei ole hea üksi olla. Jumal oli esimene, kes tunnistas, et Ta lõi imelise loomingu – inimese, mehe... kuid siis vaatas teda ja ütles, ei, midagi on puudu. Ta lasi Aadamal langeda sügavasse unne, võttis tema seest ribi ning hakkas kujundama, looma, voolima midagi väga erilist. Jumal lõi mehe maamullast... kuid Jumal voolis ja kujundas naise hästi hoolikalt omaenese kätega. Juba see näitab midagi mehe ja naise kohta. Mees on jämedakoeline ja robustne, samas kui naine on

õrn ja tundlik. Mees on naisest füüsiliselt tugevam. Naine on mehest emotsionaalselt tugevam. Nad on loodud täiuslikult kokku sobima, ühtteist täiendama.

Naise tugevus

Jumal lõi naise **tundlikuks teiste tunnetele ja tujudele**. Piiskop Butler ütleb: „*Naisel on võime näha sügavamale kui mehel. Naine tunnetab asju, mida mees üldse tähele ei pane. Naine tunnetab asju sellepärast, et Jumal andis naisele „sisemise radari”, mis on ääretult täpne, selleks, et läbi katsuda inimeste südamed nägemaks, kas seal on pettust, millele ta mees võib olla täiesti pime.*”

Ma mäletan kuidas Sõnajalad rääkisid kord sellest, kuidas nad palkasid inimesi tööle. Üks mees, kes eriti oma CV-ga ja kõnega nende abikaasadele muljet avaldas, pani Siiri ja Viivi sügavalt kahtlema. Nad ei teadnud, miks nad oma südames tundsid ebamugavust selle mehe palkamise suhtes. Neil ei olnud muud vastust, kui tunnetus. Nad jagasid seda oma meestega, kuid kuna neil ei olnud mingit loogilist selgitust oma tunnetusele, otsustasid nende abikaasad ikkagi palgata selle mehe. Mõne aja pärast tuli välja, et see mees varastas neilt raha.

Jumal lasi naistel tunnetada ära pettuse selle mehe südames... samas, kui meestel ei olnud mingit aimu sellest. Piiskop Butler hoiatab mehi, kes ei kuula oma naise tunnetust. Muidugi on ääretult oluline ka see, kuidas me oma tunnetust jagame. Kui me püüame seda peale suruda, siis ei ole ime, kui mehed ei võta seda kuulda. Meil on selleks vaja erilist tarkust ja õrnatundelisust. Aga naistele on antud eriline oskus sügavamale näha.

Naised, kuna neil on sügavam tunnetus, on ka kodus ja ka koguduses sidemete ja suhete loojateks. Naistel on oskus ja ka vajadus **inimesi ühendada, sügavamaid suhteid luua**. Jumal on loonud naise selleks, et **lohotada, üles tõsta, kinnitada ja julgustada** oma abikaasat, oma lapsi ning teisi enda ümber. Need on just naise tugevad küljed.

Naistel on ka eriline oskus **atmosfääri luua**. Naised teevad majast kodu. Samuti teevad naised kogudusest kodu. Parim näide on meie koguduse jõulupidu! Kui naised tulevad kokku ning vabastavad oma annid selleks, et luua midagi koos... on tulemus auline. Meil tuleb hakata oma ande kasutama.

Samuti on naistel kutsumine Tiituse 2 peatükis – õpetada nooremaid naisi. Meil on naistena tulnud aeg avada oma silmad ja südamed teistele, kes meie kogudusse tulevad ning hakata hoolt kandma nende eest, kes on katkised ja valu täis. Naistel on **and tõmmata inimesed lähedale oma südamele**. Mehed ei oska seda, mis on ka põhjuseks, miks kogudus on olnud katkine – naised ei ole oma osa sageli teinud. Osa on, kuid enamus käib lihtsalt kirikus, selle asemel, et kirikust kodu teha. Kui naised ei tee oma osa koguduses, muudavad nad koguduse väga külmaks.

Huvitav on, et Jesaja 3 peatükk räägib Jumala naistest, kes võtsid üle maailma imago – hakkasid seksikalt riietuma, käisid õõtsuvate puusadega, ninad püsti, flirtides meestega. Nad ei pannud tähele teisi, pigem püüdsid nad üksteist üle trumbata. Jumal ütles neile, et selline suhtumine ja käitumine toob neile kaela needuse. Samuti, mida selline käitumine teeb, mida räägib järgmine peatükk – see toob kaotuse sõjas meestele. Me mitte ainult ei tõmba oma vale käitumisega – maailma matkimisega – needust kaela iseendale (juuksed langevad välja, ilu muutub inetuseks jne.), vaid me tõmbame läbikukkumise needuse kaela ka oma meestele.

Õpetussõnad 14:30 toob ka välja ühe haiguse, mida leidub naistel mitmeid kordi rohkem kui meestel, öeldes, „**Kadedus on otsekui mädanik luudes.**” Võistlemine ja võrdlemine teiste naistega toob esile kadeduse me südames ning kadedus omakorda on suhtumine, mis kuivatab ära ning hävitab meie luud.

Samas, kui iga naine otsustab iga kord kogudusse tulles kedagi tervitada, kellelegi head sõna öelda, kellegi eest palvetada, muutub kogudus koduks. Kogudus hakkab tervenema, taastuma ning muutub tugevaks. **Naistel on oskus tõmmata teised Jumala südame lähedale.** Naiste jõud peitub suhete loomises. Kogudus vajab seda andi selleks, et laieneda ja muutuda tugevaks.

Üks huvitav asi juhtus minu ja emaga jõulupeo ajal. Me jäime hiljaks – mitte ei hilineud, aga siiski olid juba kõik eespool olevates laudades olevad kohad kinni pandud. Meile jäi kõige tagumine nurgalaud. Me istusime siis ühe vanema daami ning kahe mehega samasse lauda. Muidugi me suhtlesime nendega, kuigi me neid ei tundnud. Me ka kallistasime seda daami, kui ta varem pidi lahkuma. Järgmisel päeval tõi see daam mu emale kommikarbi, tänades teda, et me nii kenad tema vastu olime olnud.

Isegi inimesed, kes tõmbuvad nurka ega tule teiste keskele, siiski igatsevad osadust ja kontakti. See kogemus näitas meile, kuidas koguduses on inimesi, kes on kaua käinud, kuid kes ei ole mingil põhjusel suutnud või osanud või isegi julgenud sügavamaid suhteid luua... kuigi nad väga igatsevad nende järele. Meil tuleb naistena hakata avama oma südameid ja silmi ning võtma vastu neid, kes meie keskel on. See ei ole vaid pastorite ja nende abikaasade osa... kuigi nad on meie koguduses väga avatud südame ja süledega. Siiski on see igäühe meie osa.

Sõna ütleb, et naine ja mees on loodud Jumala näo järele (1 Moosese 1:27)... mis tähendab seda, et mehed üksi ei anna terviklikku pilti Jumalast. Naine ja mees koos töötades on täiuslik pilt Jumalast. Kogudus vajab naise panust ja mehe panust... mitte, et naised meeste asemele astuksid, vaid just, et nad teeksid oma osa.

Naised on **hoolitsejad ja lohutajad**. Need on meie relvad vaenlase vastu. Keegi peab **lohutama haavatuid, neid kinnitama, üles tõstma, andma uue unistuse.**

Lisa Bevere ütleb: „*Kui me naistena unustame need annid, mis meile on antud ega pea neid olulisteks, me kukume läbi oma rollis ja kutsumises. Kui me ei teeni teisi vabalt ning armastuses, vaid hoopis ripume kinni omaenda soovides ja omaenda tahtes, kukume me läbi. Tervenemine on antud meie kätte. See kuulub eelkõige me peredele, kuid siis peaks see voolama edasi teistele ning tooma elu kõikjal, kuhu me läheme. Terved inimesed ning terved perekonnad sirutuvad väljapoole, et ka teisi aidata, õnnistada.*”

Õpetussõnad 31:15,20-21 näitab, et **naine sirutub välja, ilma mingi hirmuta, et tema pere seetõttu puudust peaks kannatama. Soojus püsib tema kodus. Ta on kindel, et Jumal varustab kõigega, mida ta perel on vaja. Kui ta näeb haavatuid, hoolitseb ta nende eest. Ta on osaduses Jumalaga, mille läbi Jumal saab Oma tervendavat väge tema kaudu välja valada. Soojus, tervendav vägi ja lootus on võimsad vastased lootusetusele ja hävingule.**

Jumal on kutsunud naisi oma sõnadega teisi üles tõstma. Sõnad on alati relvad – kas üles tõstmiseks ja lohutamiseks või teiste haavamiseks ning kahju tegemiseks. Õpetussõnad 18:21 ütleb: „**Elu ja surm on keele võimuses.**” Kurat teab seda ning on seetõttu moondanud need naise tugevused tema nõrkuseks, selleks, et kasutada tema sõnu mahategemiseks ja kibeduse noolte lennutamiseks. Me oleme hakanud kasutama oma sõnade relva omaenda vastu... sest kui me kritiseerime ja toome esile vigu, siis me kisume maha omaenda mehe ja lapsed ning teised enda ümber. Õpetussõnad 14:1 ütleb, et „**Tark naine ehitab oma koda, rumal aga kisub selle maha omaenese kätega.**” See tähendab just seda, et tark naine ehitab oma meest ja lapsi oma sõnade ja toetusega, rumal naine aga kisub maha omaenda mehe ja lapsed oma kriitikanooltega.

See on tõsi, et me näeme vigu, kuid see ei aita, kui me neid veelgi oma tähelepanekutega esile tõstame. Lisa Bevere ütles, et ta hakkas teadlikult otsima igas oma lapses mingit tugevust, et hakata seda üles ehitama ning veelgi tugevamaks muutma... selle asemel, et pidevalt neile nende vigu kätte näidata.

Kirjanik Wolfgang Goethe (1749-1832) on imehästi öelnud: „*Käitu mehega selliselt nagu ta paistab olevat ning sa muudad ta hullemaks. Kuid käitu mehega vastavalt sellele milline ta potentsiaalselt võiks olla ning sa teed temast sellise nagu ta peaks olema.*”

Lisa Bevere on jaganud seda, kuidas tema oma abielu algusaastatel nägi vaimus oma meest hoopis teistsugusena kui John tegelikult oli. Püüdes muuta Johni oma ilmutusele vastavaks tõi Lisa pidevalt esile Johni vigu. Selle asemel, et muuta kriitika läbi Johni paremaks, saavutas ta vaid selle, et John tõmbus temast eemale.

Kui Lisa hakkas lõpuks Johni nimetama „maailma kõige seksikamaks ja mehelikumaks meheks”, „targaks”, „nutikaks”, nägi ta, kuidas John õitsele lõi. Lisa ütles, et alguses, kui ta hakkas Johni kiitma, tundus see talle nii nõme ja võlts, sest ta tegelikult ei mõelnud nii... aga nähes, kuidas see Johni mõjutas ning muutis, hakkas see Lisale endale meeldima.

Lisal on 4 poega ja ta ütleb, et ta kasutab kiitvaid ning austavaid sõnu oma mehe kirjeldamiseks ka selleks, et ta pojad mõistaks, kuidas nendega peaks käitutama... nad õpivad seda, et nad ei kiindu naisesse, kes neid maha teeb.

Kui aus olla, ei ole selline käitumine võimalik ilma Jumala abi ja toeta. Meil on tarkust vaja. Me võime ilma Jumala tarkuseta küll oma meest üles tõsta, kuid me läheme ka sellega tasakaalust välja. See tarkus ei ole aga meile kättesaadav lahus Jumalaga osadusest.

Milles peitub naise tõeline tarkus?

Huvitav on see, et sõna „tarkus” on naissoost sõna. Jumal ei ole naisi rumalateks loonud. Vaenlased sageli kukuvad kokku tarkuse ees. Meil tuleb tagasi saavutada tarkus, mis meile on antud ning võita võitlused, mis on me ees.

Naise tarkus peitub just eelkõige **õrnuses ja tasases vaimus**. 1 Peetruse 3:4 õpetab naistele, et meie tarkus peitub meie sisemises ilus – mis saab esile tulla vaid osaduses Jumalaga. **Meie sisemine, kadumatu ilu** – üks asi, mida ma olen alati imetlenud vanemates, tõeliselt Jumalat tundvates naistes – **peitub meie õrnas ja rahulikus olemuses, mis on vaba muredest ja närvilisusest**. (Piibli laiendatud versioon).

Mulle on alati jäänud meelde ühe ameerika pastori sõnad oma naise kohta. Nad mõlemad olid siis 60-ndates eluaastates. Ta ütles oma naise kohta: „*Minu naine on ilus sisemiselt ja seetõttu on ta ka hoolitsetud ja ilus väliselt. Tema sisemine ja väline ilu on tasakaalus.*”

See on tõsi, et mida enam me muutume ilusamaks seesmiselt – läbi osaduse Jumalaga – seda enam tekib meil ka igatsus hoolitseda oma välimuse ja oma keskkonna eest. Meie ilu peab kasvama seestpoolt väljapoole. Jumal on naised ilusateks loonud, kuid me ei saa viksida oma välimust ja arvata, et me oleme nüüd ilusad. Maailm januneb tõelise ilu järele. Ega muidu ei oleks telekakava täis kõikvõimalikke saateid „muutumisest”. Meil, Jumala naistel, tuleb ilmutada tõelist ilu maailmale. Meil tuleb muutuda sisemiselt ilusateks ning väline tuleb peaaegu nagu iseenesest järgi. Sisemine ja väline ilu peavad tasakaalus olema. Kui me välise unarusse jätame, arvates, et see ei ole kristlaste puhul oluline, ei austa me oma Jumalat.

Minu jaoks isiklikult tähendab 1 Peetruse 3:4 seda, et me saame saavutada õrna ja rahuliku olemuse, muretuse, ja vabaduse hirmust ning oma õiguste eest võitlemisest vaid osaduses Jumalaga, õppides tundma Tema Isa südant meie vastu... ning võideldes oma võitlused vaimusfääris, mitte inimeste vastu. Meil on kindlus Jumalasse, et Tema toob esile meile need võidud, mille me vaimus oleme saavutanud ning meil ei ole mingit põhjust mureks, närvilisuseks ega hirmuks. Me ei pea inimeste vastu võitlema.

Tark naine teab Jumala töötust Sakarja 4:6: „**Mitte võimu ega väe läbi, aga Minu Vaimu läbi, ütleb Isand.**”

Õpetussõnad ütleb: **"Õrn/tasane keel võib murda luu."** (25:15 NIV) ja **"Tasane vastus vaigistab viha."** (15:1 NIV)

Palvetades oma tänase ettekande eest, oli esimene kirjakoht, mille Jumal mu südamele pani Õpetussõnad 1:7. Piibli laiendatud versioon ütleb: **„Aukartlik ja ülistav jumalakartus on tarkuse algus... kuid rumalad jälestavad oskuslikku ja jumalikku tarkust, juhtnööre ja distsipliini.”**

Jumal näitas mulle, et aukartlik ja ülistav jumalakartus on kõige tarkuse algus sellepärast, et kui meil on aukartlik ja ülistav jumalakartus, siis me ei karda mitte kedagi ega midagi muud kui Jumalat. Mis omakorda tähendab seda, et me võtame vastu Jumala Sõna Tõe, kui ainsa tõelise tarkuse. Kahjuks me ei pane isegi tähele seda, kui sageli me Jumalale ütleme, vabanda, aga ma arvan, et mul on õigus! Me ei tee seda teadlikult, kuid eirates Tõde ning pidades oma tundeid ja tahtmisi Tõest kõrgemaks, ütleme me Jumalale selgelt, et me arvame, et meie oleme Temast targemad.

Kõige esmane ja kõige olulisem relv, millega meil tuleb relvastuda, on jumalakartus – kindel otsus, et Tema on õigus, lapselik usaldus oma armastava Isa vastu, et mida Tema meile ütleb on õige ja parim meie jaoks... ka siis, kui meie mõistus vastupidist püüab väita.

Tõelise naiselikkuse saavutamine

Sõna ütleb, et Jumal lõi naise ja mehe Oma Näo järele ehk Iseenda sarnaseks... mis minu jaoks tähendab seda, et tõeline naiselikkus saab tulla esile vaid intiimses osaduses Jumalaga nõndasamuti nagu tõeline mehelikkus saab tulla esile vaid intiimses osaduses Jumalaga. Meie tugevad küljed saavad tugevaks osaduses Loojaga. Meile tuleb kõik eluks vajalik tarkus osaduses Loojaga. Meie, naised, leiame iseenda ning oma elu kutsumise intiimses osaduses Loojaga.

Mul ei olnud õrna aimu ka, mida ma tõeliselt naudin. Mul ei olnud õrna aimu sellest, milleks Jumal mind kutsunud on. See on saanud esile tulla minu elus samm sammult, osaduses Jumalaga. Mida enam ma Teda igatsen ja otsin ning Temaga aega veedan, seda enam leian ma iseennast ning oma koha selles elus... ja ma avastan järjest enam, et kõik, mida Tema ütleb, on hea minu jaoks ning õige. See on tõepoolest nii ning see toob mu ellu vabaduse ja rõõmu. Avastades Teda avastan ma iseennast.

Eelnevalt olin ma vaadanud vastuste leidmiseks maailma peale. Maailm ütles, et sensuaalsed, seksikalt riietuvad naised on „in” ja mina loomulikult riietusin vastavalt. Maailm ütles, et tugevad, oma õigusi taga nõudvad naised on „in” ja mina loomulikult käitusin vastavalt... kuigi, kui olla väga aus, ei nõudnud see minult erilist pingutust, see tuli suhteliselt loomulikult. Ma ei kuulanud oma südant, ma kuulasin maailma!

Tõde on, et mitte keegi ei saa ialgi olla õnnelik ega terviklik, kui ta ei tee seda, mida Jumal on kutsunud teda tegema. Nõnda nagu osaduses Jumalaga me leiame iseenda, oma naiselikkuse, nõnda ka osaduses Jumalaga me leiame oma koha elus. Johannese evangeelium ütleb, et **Jeesus on Tee ja Tõde ja Elu**. (14:6) Otsides Teda, me leiame õige tee, tõe ja elu.

Jumal on ainuke, kellel naised - nii abielus kui vallalised - võivad vabalt lubada end mõõta ning väärtustada ja defineerida selle, kes me oleme. Me oleme sageli võtnud naise definitsiooni maailmalt või meestelt, kuid naise imago ei saa olla mõõdetud mehe parameetrite kaudu. Adam ei osalenud Eeva loomisel. Ta magas. Ta andis küll toormaterjali, kuid mitte mingit muud osalust tal polnud.

Jumal on ainus, kes väärrib me elusid. Jumal mitte ialgi ei mõelnud seda nõnda, et naised peaksid oma elu meestelt ammutama. Tema plaan ning eesmärk on, et me ammutame oma elu Temalt. Kahjuks on väga palju naisi, kes ei julge Jumalale läheneda ning Teda täielikult usaldada sellepärast, mida mehed nende eludes on teinud. Kuigi Jeesuse kirjeldus Piiblis on täiel määral mehelik, las need sõnad lohutada sind - **Jumal ei ole mees**. (4 Moosese 23:19)

Ei, Ta ei ole ka naine. Ta on palju enam kui naine või mees, Ta on kogu elu läte. Inimesed kukuvad pidevalt läbi ning veavad meid alt, kuid mitte Tema.

Liiga sageli, alateadvuses vähemalt, me mõtleme, et "täiuslik mees = täiuslik elu"... See paneb liiga suure surve mõlemale. Ei ole olemas täiuslikku meest ega naist, on olemas vaid täiuslik Jumal. Kõik, mida me eluks vajame, leiame me Jumalast. Ta on loonud nii naise kui mehe selleks, et me koos töotaks ning ühtteist täiustaks, kuid me leiame oma elumõtte ainult Temast.

Jumala võitlevad tütreid

Lisa Bevere ütleb, et aastaid tagasi kuulis ta Püha Vaimu häält ütlemas: *"Vaimus on võitlused, mis on meeste võidelda ja vaimus on võitlused, mida saavad vaid tütreid võidelda. Kutsu üles tütreid võitlema sõdades, mida ainult nemad suudavad võita ja võitlema lahingutes nii nagu ainult Minu tütreid oskavad võidelda, sest tõepoolest vaenlane kardab seda ilmutust rohkem kui ta kardab ühtegi naist, kes võitleb nagu mees."*

Läbi kogu Piibli voolab muster võitlevatest naistest. Need naised näitavad meile *kuidas, miks ning millal* meil kui naistel, tuleb võidelda. Vaatame **MILLISED on meile Jumala poolt antud võitluse relvad**.

Jumal on kutsunud Oma tütreid võitlema paljastatud mõõgaga - Jumala Elava Sõna mõõgaga - võitmaks tagasi selle, mis on kaotatud. On aeg hakata võitlema õiguse, au ja oma perede eest.

Laul 68:11-12 on Jumala sõnum naistele: **"Jumal kuulutab võitu ja naiste hulga kuulutavad hõisates head sõnumit. Vaenlaste kuningad ja nende armeed põgenevad, samal ajal kui Iisraeli naised jaotavad omavahel saaki."** (Uus Elava Piibli tõlge)

Jumal on andnud meile Oma Sõna, mis on võidusõnum, hea sõnum. Nüüd on tulnud aeg, et naised võtavad need töötused, mida Jumal meile Oma Sõnas juba on andnud ning hakkavad hõisates kuulutama seda võitu, mis meile kuulub oma perede, tervise, rahalise olukorra jne üle. Selleks, et võita tagasi see, mille me oleme lubanud kuradil endalt varastada, vajame me paljude naiste hääli, kes kõik kõnelevad sama sõnumit. Vaenlase vale on ulatunud kaugele, kuid tõde on palju võimsam. Kui me hakkame kuulutama välja vaid tõde – seda mida Jumal on juba öelnud, et kuulub meile – vaenlase kuningad ja nende armeed põgenevad. Ning kui nad hakkavad taganema, me näeme, et rikkused ja varandused, mis on olnud pikka aega kadunud, saavad taastatud.

Sõna ütleb Efesose 6:12, et **meie vaenlased ei ole inimesed, meie vaenlased on vaimud, kes valitsevad inimeste üle.** Me võidame oma võitlused või kaotame need kõigepealt vaimumaailmas. See, mis meie eludes praegu on, on selge näide sellest, mis võitlusi me vaimus oleme võidelnud ja võitnud ning mis võitlused me oleme võitlemata jätnud.

Meil tuleb leida Sõnast need töötused, mida vajavad meie perekonnad ning neid välja kuulutada. Jumala Sõna on relv, mida meil tuleb kasutada vaenlase vastu. Eriti praegustel aegadel tuleb meil kasutada seda kaheterast mõõka toomaks esile võitu oma kodudes ja peredes.

Jesaja 55:11 lubab, et **Jumala Sõna ei tule iialgi tühjalt tagasi, vaid viib täide selle, mida me välja kuulutame.**

Jesaja 61:11 lubab, et **Jumala Sõnal on vägi ise end täide viia** – Piibli laiendatud versioon.

Markuse 11:23 õpetab meile, et **kui meie ees on mäed, tuleb meil nendele mägedele rääkida, neile käsud anda, et need me eest liiguksid ...** mitte üksteisele heietada nendest mägedest.

Üks mu kõige lemmikumaid kirjakohti on Ilmutuse raamatu 12:11, mis ütleb, et **me võidame vaenlase Talle vere ja oma tunnistuse sõna läbi.**

Jesaja 62:6 ütleb isegi: „**teie, kes [te olete Tema teenrid, oma palvete läbi] tuletage Isandale meelde [Tema töotusi], ärge jääge wait.**”

Kõige õigem aeg hakata Sõna kuulutama omaenda ja oma pere tervise, rahalise olukorra, abielude, laste üle jne on siis, kui kõik on hästi. Tõde on, et praegu on absoluutselt viimane aeg alustada Sõna kuulutamist, sest maailm nõnda nagu me seda seni oleme tundnud, ei saa enam iialgi olema see. Asjad ei lähe paremaks, ainult hullemaks. Me elame lõpuaegadel ja meil ei ole enam aega raisata. Meil tuleb vaimumaailmas katta ja kaitsta oma pered Sõnaga. See on ainus turvaline koht maailmas.

Teine relv, millest Jumala Sõna räägib, mille Jumal on naisele andnud, on nooled. Huvitav on näha, et Piibel võrdleb meie käes olevaid nooli meie lastega. Laul 127:4 (NIV) ütleb: **"Otsekui nooled võitleja käes, on noorpõlves sündinud pojad."**

Sünnitades ning kasvatades lapsi, on naised partnerluses Jumalaga. Lapsed on meie seeme ning Tema pärand ja kingitus. Me tulistame nad kui nooled tulevikku. Nead näevad ja kogevad lähedalt asju, mida meie vaid kaugustest tajume. Meil tuleb oma lapsed hoolikalt tulevikku suunata, et nad ei läheks mööda (märklaua) märgist. Meile on lubatud, et kui me kasvatame oma lapsed Jumala Sõna kohaselt, Jumala viisidel, viivad nad täide oma elu eesmärgid ja kutsumise.

Sel põhjusel ei või me lapsed olla iialgi tagasi hoitud meie hirmude poolt. Me lapsed pärivad meilt selle, mille meie oleme vaimus välja võidelnud või siis võitmata jätnud. Kui meie ei võida oma hirme, siis pärivad meie lapsed need meilt. Hirm on aga kuradi relv meie vastu. Meil on väga oluline võita oma hirmud, et meie lapsed päriksid vabaduse, usu ja armastuse. Meie lapsed saavad pärida kas meie hirmud või Jumala Sõna tõesed. Otsus on meie teha.

Me rääkisime kaheterasest mõõgast – Jumala Sõnast – kui relvast, mille Jumal on andnud meile, naistele. Sellele lisaks on meie võitlusrelvaks meie palvehüüd. Kahjuks ei näe me seda alati kui relva ning ei kasuta seda küllalt sageli, kuid see on relv, mis meile on antud ning meil tuleb seda kasutada.

Jeremija 33:3 (NKJV) ütleb: **"Hüüa Minu poole ja Ma vastan sulle ning näitan sulle suuri ja võimsaid asju, mida sa ei tea."**

Jumal alati kuuleb me palveid ning vastab neile, kuid mitte alati selliselt nagu meie seda ootame. Jumal näeb suuremat pilti ning vastab meile Oma piiramatust tarkusest. Oma tarkuses lubab Ta ilmutada suuri ja väelisi asju kõigile, kes lihtsalt usaldavad Teda nii palju, et hüüavad Ta poole. Selles usalduse positsioonis me leiame, et Tema rikkused on leitavad just keset ahastust. Kõik, mida meil tuleb teha, on paluda, et Ta tuleks me olukorda.

Isegi kui kõik paistab olevat meie vastu, on Jumal alati meie poolt! Meil tuleb usaldada Tema tõesust ja lubadusi ning toetuda nendele. Meil tuleb usaldada, et kui vaenlane on lähedal ning me hüüame appi, on Jumalal juba lahendused olemas. Palve on võimas relv, mis on meile antud. Meil tuleb sellega katta kõik oma lähedased... kuid mitte vaid lähedased, sest kõik vajavad palvet.

Iga laps on erinev. Iga mees on erinev. Meil on vaja tarkust, kuidas kasvatada oma lapsi. Meil on vaja tarkust erinevate olukordade jaoks. Taavet oli imeline näide meile just selles. Ta vastu tuli üks ja sama sõjavägi kahel korral, kuid Taavet teadis, et tal on vaja Jumala tarkust, kuidas võita see sõjavägi mõlemal korral. Ta ei eeldanud automaatselt, et ta võib kasutada sama taktikat, mida ta enne oli kasutanud võitmaks sama armee. Ta hüüdis Jumala poole ja palus tarkust. Saades Jumalalt juhtnöörid ning järgides neid, saavutas ta võidu vaenlase üle.

Ka meil tuleb paluda Jumala tarkust iga olukorra jaoks, mitte automaatselt arvata, et me teame, kuidas mingi olukord lahendada või kuidas ühe või teise lapsega toimida. Me oleme sõltuvad Jumalast ning Tema tarkusest. Tark naine otsib alati Jumalat.

Jumala ilmutus Oma tütardest... hommik peale ettekannet Naiste Kohvil

Ma soovin jagada Teiega veel midagi hästi imelist, mida Jumal ilmutas mulle päev peale mu ettekannet.

Olles naine, igatsesin ma minna *Naiste Kohvile* uue kleidiga. Ma käisin poes, kuid ei leidnud midagi, mis mulle oleks tõeliselt meeldinud. Ma mõtlesin siis, et ok, ma võtan selle, mis mul juba kapis olemas on.

Päev enne *Naiste Kohvi* tuli mul südamesse minna ühte konkreetsesse kauplusesse. Ma läksin ning leidsin sealt kleidi, mis mulle tõesti meeldis. Mulle meeldib kanda väikseid kleidikesi pikkade pükste peal. Nõnda ma siis panin kokku sobiva komplekti, millega ma hommikul *Naiste Kohvile* läksin.

Mul ei olnud õrna aimu ka, et igatsus uue kleidi järele oli Jumala poolt mu südamesse pandud. Järgmisel hommikul peale üritust, olles veel poolunes, hakkas Jumal mulle näitama mu riietuse tähendust. Ta näitas mulle, et ma olin pealaest jalatallani valgesse riietatud: valged kingad, valged sokid, valged pikad püksid, valge pluus, valge sall, valge käekott. Valge, aga tähendab PÜHADUST.

Kõige valge peal, kandsin ma oma uut kleiti, mis oli purpurpunane ehk lillakaspunane. Ma tavaliselt kunagi seda värvi endale ei osta, aga seekord tundus see nii õige. Purpurpunane aga tähendab KUNINGLIKKUST.

Ma tunnistan, et ma tundsin end nii tohutult hästi selles riietuses. Jumal rääkis siis nii selgelt mu südame vastu, öeldes: „***Ma Olen Oma tütreid kutsunud riietuma pühaduse ja kuninglikkusega. Kui Mu tütreid seda mõistavad ning hakkavad riietama end pühaduse ja kuninglikkusega, tunnevad nad end – nagu sina oma riietuses – tohutult hästi, see sobib neile täiuslikult!***”

Pühadus ei ole püüe olla täiuslik. Pühadus on pühendumine sellele Ühele, Kellele me kuulume – Oma Jumalale, eraldatud Talle.

Kuninglikkus näitab seda, kuidas me käitume, kuid see näitab meile ka seda, kuidas me valitsemise ning võitlemise. Kuningad ja kuningannad annavad käsu, kui neil on midagi vaja ning see tehakse valmis nende jaoks. Iiobi 22:28 ütleb: „**Sa otsustad ning kuulutad selle välja ja see saab sulle.**” (Piibli laiendatud versioon)

Jumal kutsub meid – Oma imeliseks loodud tütreid – eralduma maailmalikust ning pühenduma Temale. Ta kutsub meid saavutama tagasi tõeline naiselikkus ja ilu, milles peitub vägi. Ta kutsub meid võitlema selle relvaga, mille Ta meie kätte on pannud – Oma Sõna mõõgaga, Oma autoriteedis ja väes.

Hästi palju õnnistusi Teile - Jumala Imelisele Loomingule,

Eve Juurik

<http://www.TheSpringOfLife.net>